

Simulacija na FPN UNSA

„Obrazovanje koalicije u multietničkoj državi“

Prilika za razvijanje timskog rada i pregovaračkih sposobnosti

Fakultet političkih nauka Univerziteta u Sarajevu, u suradnji sa Fondacijom Konrad Adenauer, je organizirao simulaciju pod nazivom „Obrazovanje koalicije u multietničkoj državi“. Simulacija je održana u novembru mjesecu 2012.

godine, u prostorijama Fakulteta političkih nauka. Moderatorica simulacija bila je magistrica Ehlimana Spahić, viša asistentica na Fakultetu i bivša stipendistica Fondacije. U simulaciji je učestvovalo 20 studenata dodiplomskog i master studija, koji su na kraju simulacije dobili certifikate.

Scenario ove planske igre osmislio je njemački institut Planpolitik, za potrebe Fondacije Konrad Adenauer.

Scenarij simulacije

Prema ovom scenariju koalicija se obrazuje u multietničkoj državi Fontaniji. Stanovništvo ove države čine etničke zajednice Fontanaca (50% stanovništva), Granlandana (10% stanovništva), Santinaca (15% stanovništva) i Laulandana (20% stanovništva). Nakon održanih izbora, izborni prag prešlo je osam stranaka. Učesnici

Uživljenost u razvoj simulacije

u simulaciji su predstavnici političkih stranaka. Pored učesća u političkim strankama, nekoliko učesnika predstavlja medije. Sve političke stranke i mediji imaju definirane programe djelovanja u okviru kojih treba da donesu svoje odluke i na osnovu kojih treba da temelje svoje aktivnosti. Cilj simulacije je formirati stabilnu vladu i postići dogovor oko Vijeća manjina. Fondacija je nekoliko puta realizirala simulaciju sa svojim stipendistima, te je u konačnici odlučila ponuditi im obuku za moderatore ove planske igre. Ovu ponudu iskoristila je i viša asistentica Spahić, vidjevši u njoj mogućnost da unaprijedi vlastita znanja, ali i da studentima omogući i ovu formu edukacije.

Što je simulacija i na koji način doprinosi razvoju znanja i vještina?

Prema riječima moderatorice Spahić, simulaciju možemo odrediti kao metodološki organiziranu aktivnost u kojoj veći broj učesnika razdvojenih u manje grupe međusobno komunicira na osnovu dodijeljenih uloga (Manfred Geuting). Simulacije vode porijeklo iz vojnog planiranja. U devetnaestom stoljeću oficiri su simulirali različite scenarije na mapama. Nešto kasnije, ova metoda kreiranja i igranja različitih scenarija, primijenjena je i u političke i poslovne svrhe. Moderatorica Spahić ističe da simulacije spadaju u metode aktivnog učenja. Ova forma učenja, zahtijeva da svaki učesnik uči kroz vlastito iskustvo uz primjenu znanja stečenih iz knjiga i sa

predavanja. Učenje putem simulacija ima niz prednosti i pomaže u postizanju većeg broja obrazovnih ciljeva. Doprinosu razvoju empatije prema drugačijim idejama i perspektivama te ohrabruju kritičko mišljenje.

Učesnici su u prilici naučiti i da je pregovaranje često veoma teško, da se ne mogu

Razvijanje timskog rada učesnika

postići svi ciljevi, i da sve strane u pregovorima moraju pokazati određenu dozu spremnosti za kompromise. Također, učesnici moraju donositi odluke pod pritiskom, poredati prioritete i razviti strategiju.

Prilika za indirektno učenje

Prilika za razvoj vještina

Pored ovih obrazovnih ciljeva, kako ističe moderatorica Ehlimana Spahić, simulacije imaju zadatak razvijati i vještine. Radom u grupama razvijaju se vještine timskog rada. Interakcijom među grupama razvijaju se pregovaračke sposobnosti, kao i sposobnosti za diskusiju o teškim temama, ali i sposobnost postizanje kompromisa. Sve se dešava tokom simulacije pa učesnici vrlo često nisu ni svjesni da uče. Ključna prednost je u tome što aktivnosti poduzete u simulaciji nemaju realne posljedice. Simulacije imaju široko područje primjene. Scenariji po kojima se realiziraju mogu tretirati sve društvene pojave i procese. Upravo ova činjenica omogućava prostor za razvoj većeg broja scenarija i realizaciju većeg broja simulacija na svim odsjecima Fakulteta političkih nauka.

Prilipremla: Elma Aliefendić